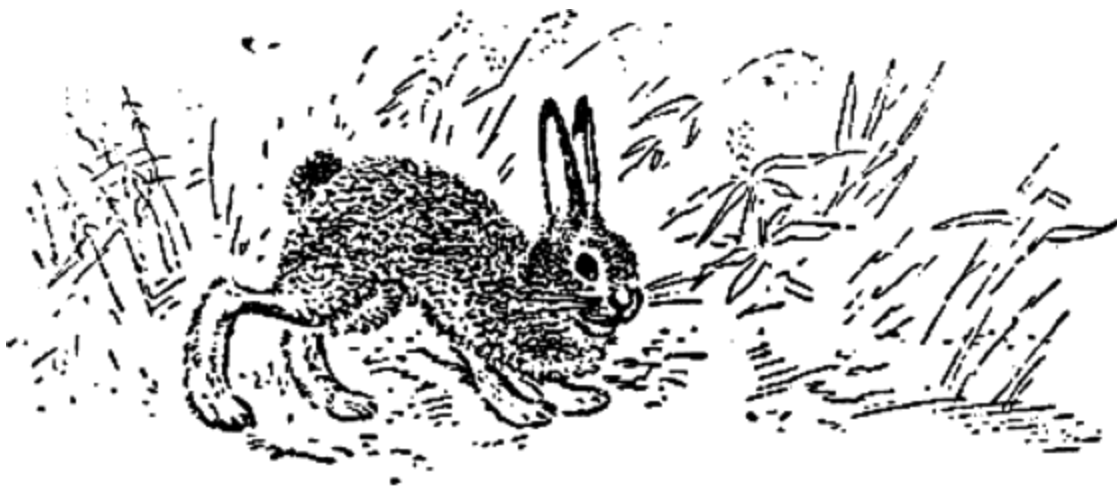

ЗАЙЧЕТО МАНСИЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

Имало едно зайче. То обичало да си играе в острицата^[1] върху брега на езерото. Веднъж, както ядяло острица, зайчето си порязало устната. Разсърдило се и отишло да се оплаче на огъня:

— Огньо, изгори острицата, дете расте върху брега на езерото!

— Какво ти е направила острицата?

— Поряза ми устната — отвърнало зайчето.

— Само си виновно: нахвърлило си се от лакомия върху острицата и си порязало устната си — рекъл огънят.

Зайчето още повече се разсърдило, отишло при водата и рекло:

— Вода, угаси огъня!

— Какво ти е направил огънят?

— Огънят не иска да изгори острицата, дете расте на брега на езерото!

— Какво ти е направила острицата?

— Поряза ми устната.

— Само си виновно: нахвърлило си се от лакомия върху острицата и си порязало устната си — казала водата.

Зайчето още повече се разсърдило, отишло при две момчета със стрели и лъкове и им рекло:

— Момчета, стреляйте във водата!

— Какво ти е направила водата?

— Водата не иска да угаси огъня!

— А какво ти е направил огънят?

— Огънят не иска да запали острицата, дете расте върху брега на езерото.

— А какво ти е направила острицата?

— Поряза ми устната.

— Само си виновно: нахвърлило си се от лакомия върху острицата и си наранило устната си.

Зайчето съвсем се ядосало, отишло при мишката и рекло:

— Мишко, Мишко, помогни ми, прегризи тетивата на лъковете, за да не могат момчетата да стрелят.

Мишката съжалила зайчето и изтичала да прегризе тетивата на лъковете. Момчетата се изплашили, грабнали лъковете, опънали тетивата и пуснали стрелите във водата. Водата се раздвижила и отишла да гаси огъня. Огънят се изплашил и се прехвърлил в острицата. Острицата пламнала, а зайчето, което било в нея, започнало да скача. То се объркало и преди да побегне, си подпалило ушите. Едва останало живо.

Оттогава крайчетата на заешките уши станали черни.

[1] Острица — висока блатна трева с твърди резливи листа. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.